

Nars. Forløb skal Justitsministeren ikke længere være Bestyrer eller Medbestyrer, men kun føre et Tilsyn ved Siden af Repræsentantskabet, og saa skal Foreningen ophøre at være tvungen Forening, hvort enhver Eier af Kjøbstadbygninger skal lade sin Eiendom være forsikret; Foreningen gaar da over til at blive en fri Forening, og Enhver skal kunne lade sin Bygning forsikre, hvor han synes bedst, ligesom nu med Hensyn til Bygninger paa Landet. Det er disse Trin, Lovforslaget fastsætter, men dernæst gaar det det tredje og sidste Trin, idet det siger, at, naar atter andre 5 Aar ere gaaede, saa skal det Repræsentantskab eller de Repræsentantskaber, som disse frivillige Medlemmer af Assuranceforeningen have, have Ret til at forlange at blive frie for Statens Tilsyn. Nu skulde man dog synes, at det var den naturligeste Ting af Verden, at en Assuranceforening, der er fri, som der ingen Tvang er til at assurere i, naar den har havt denne Overgangstid, nemlig 5 Aar, hvort Justitsministeren endnu er deelagtig i Bestyrelsen, og 5 Aar, hvort den har sin egen fulde Bestyrelse under Justitsministerens Tilsyn — at den i disse sidste 5 Aar, i hvilke der, som man vel maa erindre, slet ikke er nogen Tvang, maatte kunne frigjøre sig ogsaa for dette Tilsyn. Det er det, Lovforslaget byder, og nu foreslaaes der her af det ærede Udvalg, at man ikke skal tillade Brandassurancens Repræsentanter at gjøre dette sidste Trin, idet man forbeholder sig selv i sin Tid at nægte eller tilstaae det efter Forgodtfindende; men jeg siger, at det er ligefrem stridende mod de Grundsetninger, som vi ellers i alle andre Henseender med Hensyn til Selvstyrelse hylde. Jeg skal strax bemærke, at, naar en æret Taler talte om, hvad der var demokratisk eller ikke, saa har jeg ikke nævnt Ordet demokratisk eller ikkedemokratisk i mit Foredrag, og jeg vilde saameget mindre gjøre det, som det ikke er mange Dage siden, at Folk, som staae stik mod hinanden, kappedes om, hvem der var de bedste Demokrater. Derimod har jeg brugt det Udtryk, at det stred mod de Grundsetninger, som vi ellers følge med Hensyn til vor hele Lovgivning. Lader os tænke os ret ind i dette Forhold. En pri-

vat Forening af frie Medlemmer, der paa Grund af en Overlevering af ældre Tids Skik og Brug eller maaskee paa Grund af Nødvendighed hidtil har staaet under Statens Tilsyn, vil man nægte ved en selvbestemmende Beslutning om 10 Aar at komme bort fra dette Tilsyn. Det er dette, jeg kalder en Afvigelse fra vore almindelige Grundsetninger. Jeg skal ikke sige noget Ord om de Grunde, som ere anførte til Forsvar for Udvalgets Indstillinger, og jeg har ikke bebrejdet Udvalget dets Enighed. Jeg har sagt, at det har overrasket mig at see flere Medlemmer, der i lignende Forhold vilde gaae en ganske anden Vej, nu at gaae den samme Vej, men dette er ingen Bebrejdelse, fordi de ere blevne enige. Hvad man her vil, er, at man ikke sætter den frie Brandassurance over Lovgivningsmagten. Jeg forstaaer ikke dette Udtryk. Man vil sætte den udenfor det særlige Stats-tilsyn, men der er jo intet saadant Forhold, som staaer udenfor eller over den lovgivende Magt. Selv efterat denne Lov er gaaet igjennem, beholder Lovgivningsmagten jo Ret til at blande sig i dette som i ethvert andet Forhold. Det vil altsaa ikke komme til at staae over Lovgivningsmagten. Det er frie Foreninger af frie Borgere i et vist Diemed, som ikke skulle vedblive at staae under dette Formynderskab, hvorunder de hidtil have staaet, men som nu anses for at have Skyldighed, Dygtighed og Indsigt nok til selv at overtage deres Anliggender. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Chr. Rimestad) meente, at jeg havde gjort mere ud af denne Sag, end den var værd, men dette, troer jeg, ikke er Tilfældet. Det er et Principspørgsmaal, som foreligger, nemlig om vi i dette Tilfælde overfor Kjøbstæderne vilde gaae anderledes frem mod frie Foreninger — Foreninger, som jo baade Folkethinget og Regjeringen ere enige om, have en privat Character og maae være frie — end vi pleje at gaae frem i andre Forhold, om man vil gaae den Vej, ikke at turde betroe dem til at være myndige til selv at styre deres egne Anliggender, selv om man lader dem endnu i 10 Aar staae under Statens Tilsyn. Dette er Spørgsmaalet, og det er et saa vigtigt Principspørgsmaal, at jeg ikke